

Wie maar de goede God laat zorgen

Mannenkoor

Bew. D. van Luttikhuisen

1. Wie maar de goe - de God laat zor - gen en op Hem hoopt in
 2. Wat baat ons 't wij - fel - moe - dig vre - zen, 't Klein - moe - dig zuch - ten
 3. Men blijv' eer - bie - dig God ver - bei - den, en zwijg' den Heer oot - moed - igh
 4. Treed vro - lijk voort op 's Hee - ren we - gen, en neem uw pla - ce - ne -

't bangst ge - vaar, is bij Hem veil - ig en ge - bor - gen,
 wee en ach? Ver - geefs zou al ons ker - men we - zen,
 moe - dig stit. Hij zal ons naar Zijn raad ge - lei - den,
 trouw in acht, 't wordt eind' - lijk - see u ten ze - gen,

dien redt Hij godd' - lijk, won - der - baar: wie op den ho - gen
 al klaag - den, wook - ten gan - sen dag, De last des jam - mers,
 't is goed en vast - lig, wat Hij wil. Vaak ligt in 't geen ons
 wan - neer bid - dend daar - op wacht. Wie steeds ge - lo - vig

God ver - trouwt, heeft ze - ker op geen zand ge - bouwd,
 dien men draagt, drukt maar te meer, hoe meer men klaagt,
 treu - ren doet voor ons de kiem van 't hoog - ste goed,
 op Hem ziet, be - geeft, ver - laat Hij eeu - wig niet.

c.f. in de vorige liedbundels